
Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- ”Regeringen har startat en kartexercis” – kommunfältet bör höras främsta krav i protestlista
- Samförstånd behövs för utveckling av landsbygden – riksdagsledamot Mikaela Nylander under *LOKAALI*-seminariet
- Förhållandet byar-kommuner och en inte helt införstådd landsbygdspolitisk nationell elit – professor Hannu Katajamäki
- Motsättningen mellan stad och landsbygd är förlegad och ute – landsbygdsprofessor Kjell Andersson
- Konferensen Världsarvets Världar inbjuder till presentation av ”papers”
- Läs även detta: **Naturljud ger lugn i staden om tanken är den rätta*
*Kommunmarknad med kungörelse av Årets byavänligaste kommun **Unna dig en distansarbetsdag!* – första nationella distansarbetsdagen hålls på fredag **Folkfest för skördeprodukter under veckoslutet – 3 skördeposter samtidigt* **Fototävlingen Brändää Provinssi med nytt bildmaterial om landsbygden vanns av Annika Mannström*

Cit: **”Regeringens diktatpolitik slår rakt i den kommunala självstyrelsen.”**
Maaseudun Tulevaisuus om att regeringen inte har något att vinna med en fusionsreform som ger 50-100 kommuner i landet (Hufvudstadsbladet 6.9).

”Personligen tror jag att byarnas tyngd kommer att öka i de större enheter kommunerna onekligen kommer att bli.”
Riksdagsledamot Mikaela Nylander som festtalade under *LOKAALI*-seminariet 4.9 på Kisakeskus i Raseborg.

”Vi har inte lyckats locka hit barnfamiljerna. De tror att priserna är högre i bybutiken, men vi har gjort prisjämförelser med centrumbutikerna och vi har konkurrenskraftiga priser.”
Styrelsemedlemmen i Yttermark Köpcentrum Ab Martin Westerberg angående att bybutiken i Yttermark (Närpes) tvingas stänga inom kort. Yttermarkbornas satsning på en egen butik höll i nästan tio år (Syd-Österbotten 8.9).

”REGERINGEN HAR STARTAT EN KARTEXERCIS” – KOMMUNFÄLTET BÖR HÖRAS FRÄMSTA KRAV I PROTESTLISTA

Första vice ordföranden i Malax-styrelsen Folke Storbacka (Sfp) tror inte att regeringens kartexercis lyckas. *”För att få folket med sig måste den först hitta en fungerande modell för närdemokratin”*, säger Storbacka som är en av de svenskösterbottningar som undertecknat en

namnlista på nätet med budskapet att regeringen och Kommunförbundet måste lyssna på fältet då kommunförvaltningen skall reformeras. Listan startades för drygt 1,5 vecka sedan av förvaltnings- och kommunminister Henna Virkkunens (Saml) partikamrater i Lahtistrakten. Enligt Storbacka anser de flesta att reformprocessen skall fortsätta, men man ifrågasätter utgångspunkten i Virkkunens resonemang. Att bilda storkommuner av pendlingsområden är ideologiskt betingat, och Virkkunen själv har sagt att kravet på stora enheter inte bygger på forskning och fakta. Reformen borde utgå ifrån en diskussion om hur man skall ordna servicen och närdemokratin. Regeringen har inte maktmedel med stöd av lagstiftningen, men med pengar kan den styra. Å andra sidan måste regeringen se till att landets befolkning får en jämbördig service. Man har lovat att regionala olikheter som tillväxtcentrens särdrag, glesbygd, långa avstånd, skärgårdskaraktär och språkliga förhållanden skall beaktas i reformen. Det har sagts att inga särlösningar tillåts, men Storbacka tror att man måste hitta en modell för hela landskapet. Ett vägande argument är de språkliga förhållandena. I mitten av senaste vecka hade 600 personer från över 100 kommuner skrivit på protestlistan (www.adressit.com), av vilka de flesta är kommundirektörer eller medlemmar i styrelse- och fullmäktigepresidier. De krav som framförs på listan, kommer att diskuteras i Kommunförbundet denna vecka, medan en storsamling planeras i oktober, troligtvis i Tammerforstrakten. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Kerstin Nordman, i Vasabladet (7.9).*

SAMFÖRSTÅND BEHÖVS FÖR UTVECKLING AV LANDSBYGDEN – RIKSDAGSLEDAMOT MIKAELA NYLANDER UNDER LOKAALI-SEMINARIET

Byalag, delegationer och kommuner har aktivt protesterat mot förslaget att stryka de mindre byarna från kartan. Den planerade definitionen – som alltså förutom 300 invånare även ställer krav på att byn både har vuxit under de senaste 30 åren och har förutsättningar för ytterligare tillväxt, samt har ett förmånligt läge med tanke på trafikleder och tätorter – skulle kraftigt gallra i det nyländska byanätet, och eftersom Nyland i mångt och mycket ofta får fungera som förebild för andra regioner, så kan en nyländsk omdefiniering av begreppet by få konsekvenser för byar i hela landet. Utkastet är nu föremål för kritisk diskussion och det är av största vikt att vi finner lösningar som är flexibla än de som nu föreslås. Idag då samarbete och sektoröverskridande samarbete är honnörsord i utvecklandet av hela vårt samhälle bör detta också återspeglas i kriterierna för bybeteckning i landskapsplanen. Två angränsande byar som erbjuder gemensam service och har ett brett samarbete på olika områden, borde rimligtvis kunna behålla statusen som by, trots att exempelvis kravet på invånarantal inte uppfylls. Det finns även ett besvärande tankemönster i förslaget att definiera byar i en landskapsplan – det är ett styvt uppifrån-ner tänkande. Den moderna landsbygdspolitiken bygger på något som OECD kallar ”governance”, vilket betyder att olika nivåer och sektorer samverkar på jämbördig bas för en gemensam utveckling – det finns ett nerifrån-upp inflytande också. Varför är det annars så svårt att tänka sig att demokrati också behövs när det gäller att utveckla den egna landsbygden? Borde det inte vara självklart att byarna skall ha ett verkligt demokratiskt inflytande över sin egen utveckling, för en bys utveckling berör ju i första hand de som bor där? I framtiden bör vi utveckla glesbygden som en helhet, i samförstånd och växelverkan med stads- och metropolområden. För att garantera att vi även i framtiden har livskraftiga byar och byasamhällen i hela vårt land måste också kommunikationerna hela tiden utvecklas – vi behöver fungerande vägnät och allmänna färdmedel, ändamålsenliga landsvägsfärjor och förbindelsebåtar, samt framför allt garanterad tillgång till Internet oberoende av var man väljer att bo. Det att färre väljer att jobba som bönder, och att det överlag behövs färre personers insats inom jordbruket, behöver inte betyda att färre personer jobbar i byarna – distansjobb blir allt vanligare och snabb elektronisk kommunikation gör att alla kontor och företag inte bör finnas inne i stadscentra. Men det finns

också trender som är positiva för jordbruket genom intresset för närmat och att man vill ha ekologiskt producerad. Trots dagens trend av urbanisering och centralisering är det många som väljer att gå i motsatt riktning, som söker sig till det småskaliga samhället. I dag bor 40 procent av finländarna i landsbygdskommuner, och det finns ca 3900 byar i vårt land. Verksamheten i byarna och byalagens existens är inte enbart beroende av statligt understöd. Det handlar till största delen om diverse projektstöd, strukturfondspengar och annan EU-finansiering – byarnas sammanlagda projektstöd år 2010 uppgick till närmare 40 miljoner euro. Med tanke på hur varmt man i regeringsprogrammet talar för landsbygden och glesbygdsboendet, så är det svårt att tro att man inte skulle åstadkomma positiva framsteg under den här regeringsperioden. I inledningen till regeringsprogrammet konstaterar man att ”Hela landet skall utvecklas med respekt för de regionala särdragen”, och man nämner även rätten till en trygg närskola och att ungdomstjänsterna skall tryggas som närtjänster i hela landet, vilket förhoppningsvis ger framtidstro för att upprätthålla bl.a. byskolor i glesbygden. Regeringsprogrammet utgår helt korrekt från att landsbygdens näringsstruktur skall göras mer mångsidig. Förutsättningarna för att bo och leva på landsbygden skapas emellertid alltid via samhälleligt beslutsfattande, så vi behöver en ständigt föränderlig dialog. Eftersom vi står inför stora förändringar i kommunstrukturen, bör vi kritiskt granska hur lokalsamhället i form av byar och stadsdelar skall kunna garanteras ett reellt inflytande i de demokratiska processerna. Men före vi har kriterierna för reformen, och därmed kan utföra en konsekvensbedömning, är det svårt att exakt säga vilka åtgärder som borde vidtas för att garantera närdemokratin i större kommuner, vilka blir allt mera regionala och allt mindre lokala. Möjligheterna för byarna skall ses i att en viss typ av service, t.ex. barndagvård och skolor kan ordnas tillsammans av byarna/i byarna utan att eventuella kommungränser sätter stopp för samarbetet. Utan samverkan mellan olika aktörer går det inte att fungera idag, så därför bör samverkan, och att skapa de rätta förutsättningarna för enskilda aktörer att bo och leva på landsbygden, vara utgångsläget i en ständig förändringsprocess. *Uppgifterna är från riksdagsledamot Mikaela Nylanders festtal, i en något förkortad version, under LOKAALI-seminariet 4.9 på Kisakeskus i Raseborg.*

FÖRHÅLLANDET BYAR-KOMMUNER OCH EN INTE HELT INFÖRSTÅDD LANDSBYGDSPOLITISK NATIONELL ELIT – PROFESSOR HANNU KATAJAMÄKI
Den officiella landsbygdspolitiken, som styrs av Landsbygdspolitiska samsamarbetsgruppen (YTR), och Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf, har utifrån börjat ge nya uppgifter till byaverksamheten. Byaföreningar väntas organisera socialservice och bete sig mera som företag, något som enligt en nyligen publicerad undersökning om läget inom byaverksamheten i Finland, *Kylätoiminnan tila 2010 (Byaverksamhetens läge 2010)*, inspirerar men som inte kräver byaaktivister. Men allt fler byaföreningar tänker sluta med utifrån finansierade projekt; administrationen och de regler som statsförvaltningen (mestadels ELY-centralerna) definierar upplevs som orimliga och skuldbeläggande. Fastän det i offentligheten med jämna mellanrum försäkras att det finns många planer som skall göra projektadministrationen lättare, så har situationen enligt byaaktivister blivit allt sämre. Byaverksamhetens viktigaste partner är kommunerna, ett faktum som den officiella nationella eliten inom landsbygdspolitiken inte fattat tillräckligt. Elitens attityd mot kommunalpolitiker och tjänstemän är arrogant och föder onödiga konflikter, samt förminskar byaaktivisternas möjligheter att avhandla konstruktivt med kommunala beslutsfattare. Den stora kommunreformen som är på gång, försvagar byarna, om inte dialogen och samsamarbetsformerna mellan byar och kommuner blir allvarigare och mångsidigare. Det är viktigt att byaplanerna integreras i kommunernas beslutande- och budgetprocess, liksom det är nödvändigt att skapa en behörig närdemokrati för byarna. Närdemokrati är också viktigt i de kommuner som inte deltar i stora kommunfusioner, men hittills har man inte tänkt på byarnas roll i förhållande till

kommunernas beslutsfattande. Man talar bara om stora baskommuner, strukturer, befolkningsciffror och resonerar naivt att större kommuner automatiskt genererar utveckling som tjänar alla medborgare, vilket inte tröstar bybor, som till följd av beslutsfattande utan visioner, bara kan följa med blicken när servicen flyttar till de största centralorterna. En viktig utgångspunkt i den stora kommunreformen måste vara att definiera principerna för den behöriga närdemokratin, för landsbygdens utvecklingsmöjligheter måste tryggas. Man behöver verkliga redskap för att stärka lokala samhällen utgående från medborgarnas vardagsrealiteter, men man behöver även rambudgetering för byar. Dessa principer måste mycket starkare än i dag bindas till kommunernas rättsliga plikter. *Uppgifterna är hämtade ur en artikel med rubriken Utblick mot byarna. Den ingick, med källhänvisning av boken här nere, i Vasabladet (6.9) och skrevs av professorn i regionalvetenskap vid Vasa universitet, Hannu Katajamäki, som tillika är landsbygdsprofessor.*

Källa: Torsti Hyyryläinen, Hannu Katajamäki, Sirku Piispanen, Päivi Pykkänen & Vesa Rouhiainen (2011). Kylätoiminnan tila 2010 (Byaverksamhetens läge 2010). Helsingfors universitet, Ruralia-institutet, Publikationer 22, S:t Michel. Publikationens Internetadress: <http://www.helsinki.fi/ruralia/julkaisut/pdf/Julkaisuja22.pdf>.

MOTSÄTTNINGEN MELLAN STAD OCH LANDSBYGD ÄR FÖRLEGAD OCH UTE – LANDSBYGDSPROFESSOR KJELL ANDERSSON

Kjell Andersson, som inledde arbetet som ny professor i samhällsvetenskap med inriktning rural forskning vid Åbo Akademi i Vasa, <https://www.abo.fi/student/landsbygdsstudier>, senaste vecka, vill poängtera att landsbygden är inne, och kanske än mer att motsättningen mellan stad och landsbygd är förlegad och ute. ”Vi har en allmän strävan efter naturlighet och autencitet, särskilt hos den moderna, utbildade medelklassen, som kan bo både i stan och på landet”, säger Andersson. Det finns även en stark mobilitet, både i tankevärlden och konkret – urbant och ruralt flyter ihop i verkligheten. Andersson, som menar att vi i föreställningsvärlden ofta är mer låsta i gamla tänkesätt, är särskilt allergisk mot ”eländighetsdiskussionen” vad gäller landsbygden. De som hänfaller till den kanske har missat att omdefiniera begreppet ruralt kapital, som inte enbart är jord, vatten och skog, utan är också kultur, sedvänjor och tradition. Nya näringar och aktiviteter kommer till vid sidan av jord- och skogsbruket. ”Det görs allt mer på landsbygden där det är svårt att se en konkret produkt. Mycket ligger på gränsen mellan ekonomi och socialt liv”, säger Andersson. Allt är i alla fall ruralt kapital och allt bör vara i balans. Man får inte förstöra någon del, för då rubbas andra. Enligt Andersson är det därför en förlegad tanke att satsa stenhårt på ett högeffektivt lantbruk, för då förstörs andra delar av landsbygden som förlorar sin attraktionskraft. Det tänkesättet har också försvunnit till stora delar, då vi i stället har fått t.ex. hästarna, vilka illustrerar den nya landsbygden. Nyttodjuret kon har fått vid sin sida hästen – det litet lyxiga fritidsdjuret. Vad gäller den österbottniska landsbygden, så är den i en positiv särställning i landet, för här finns både livskraftig småindustri och specialiserade primärnäringar, vilka ger en mer stabil grund än på andra håll. Andersson menar att han är litet mer teoretiskt lagd än sin företrädare Erland Eklund, som han jobbat ihop med sedan 1990-talet. Båda kommer även från den åländska landsbygden. En av Anderssons ambitioner är att man skall kunna idka landsbygdsstudier från studenten till det postdoktorala stadiet. Han prioriterar ändå tvärvetenskap. *Uppgifterna är från en artikel, skriven av Björn Nyberg, i senaste veckas torsdagsupplaga av Vasabladet (8.9).*

KONFERENSEN VÄRLDSARVETS VÄRLDAR INBJUDER TILL PRESENTATION AV ”PAPERS”

Den andra internationella konferensen Världsarvets Världar, WHILD (The World Heritage: Global Discourse and Local Implementation), för världsarvsforskning hålls 14-16.12 i Vasa

med Åbo Akademi (ÅA) i Vasa som arrangör och WHILD som samarbetspart. Målet med konferensen WHILD/Vasa 2011, <http://blogs.abo.fi/whild2011/>, som har temat *The Future of the World Heritage Convention – a Nordic perspective*, är att analysera betydelsen, inverkan och framtiden för världsarven. Dagen innan konferensen, alltså 13.12, hålls ett doktorsseminarium, till vilket doktorander inbjuds till presentation av sina ”papers” som berör relevanta delar av deras doktorandforskning och/eller deras nuvarande världsarvsarbete. Både empiriska som teoretiska studier godtas. ”Papers” får vara 3 500-4 000 ord långa och inlämnade senast 15.9 till whildvasa@abo.fi. Den 14 och 16 december är konferensen öppen för allmänheten.

För närvarande undersöks sex världsarv gemensamt, där man ställer samma grundfrågor till invånarna i respektive världsarv i Finland, Sverige, Kanada (2 st.) och Peru (2 st.). Arven är mycket olika och då Kvarken och Höga kusten fått sin status för den unika landhöjningen, så har t.ex. dinosauriparken i Alberta, Kanada fått sin status för stora mängder fynd av dinosaurier. ”*Det är de lokala människornas uppfattning om världsarv och världsarvets lokala inverkan vi vill åt. Det kan hända att de tycker att det är helt bra, men det kan också hända att det upplevs komplicerat på ett lokalt plan. Det vet vi inte, eftersom vi inte hört de lokala rösterna*”, säger forskare Stina Sveld vid världsarvsarrangören ÅA i Vasa. Sveld svarar för undersökningen i Österbotten, där den fast bosatta befolkningen inom gränserna för Kvarkens världsarv har fått frågeformulär att fylla i, kompletterad med lokala frågor.

Preliminärt ges en första analys på världsarvskonferensen i Vasa.

WHILD, som bildades år 2003 vid Högskolan Dalarna i Sverige, är ett nätverk för kunskapsuppbyggnad inom forskning, undervisning och besöksnäring relaterad till världsarv (<http://www.du.se/sv/Forskning/Forskningsomraden/Varldsarvets-Varldar/>). Nätverkets forskare bedriver projekt kring världsarvsbegreppet som sådant, såväl som enskilda världsarv, exempelvis Världsarvet Falun. Vissa projekt fokuserar på världsarvsmiljöernas historia, medan andra fokuserar på framtida implementeringar och utvecklingsmöjligheter. För att stimulera samarbeten nationellt och internationellt arrangerar WHILD konferenser, seminarier och symposier.

LÄS ÄVEN DETTA

Naturljud ger lugn i staden om tanken är den rätta

Enligt Östen Axelsson, forskare vid psykologiska institutionen på Stockholms universitet, upplever människan de flesta naturljud som behagliga, medan tekniskljud som trafik uppfattas som obehagliga. Vill man skapa en rogvande miljö, så får man minska influenserna av tekniskljud och öka influenserna av naturljud. På senare år har man kunnat visa att ljudet från trafik har en skadlig inverkan på människor och orsakar hjärtinfarkter, men vi vet inte om det är ljudnivåerna, ljudets karaktär eller om det är att vi har en attityd till tekniskljud som gör oss stressade. Vår egen tolkning av ljudet är viktig – havsbrus blir störande om vi tror att det kommer från en motorled. Men alla naturljud duger inte, t.ex. monotona ljud som vattenfall eller skråniga ljud som fiskmåsar ogillar många. *Uppgifterna (från 22.8) är från Svenska Dagbladets nätupplaga och finns under adressen http://www.svd.se/nyheter/idagsidan/kropp-och-halsa/brus-blir-bris-om-tanken-ar-den-ratta_6395815.svd.*

Kommunmarknad med kungörelse av Årets byavänligaste kommun

Kommunfolket, som nu samlas för 18:e gången till Kommunmarknad, kan se fram emot intressanta ämnen, landets främsta föreläsare och möten med yrkesfolk och beslutsfattare inom kommunsektorn. Evenemanget hålls i Kommunernas hus i Helsingfors 14-15.9 med ett program som upptar 230 seminarier, informationsinslag och 194 utställare som presenterar sina tjänster och produkter. I det finskspråkiga huvudseminariets diskussionsforum 14.9 medverkar partiledarna från alla de partier som sitter i Kommunförbundets styrelse. Under

Kommunmarknaden, som är Finlands enda storeevenemang inom den offentliga förvaltningen, offentliggörs även Årets byavänligaste kommun, med vilket man vill ge uppskattning och erkänsla åt samarbetet mellan kommunerna och byarna, samt erhålla goda exempel på detta. Utnämningen stöder även målet med kampanjen *Voimistuvat kylät – Byar med livskraft*. Det är Finlands Kommunförbund och Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf som sökt den byavänligaste kommunen i landet. *Mer om Kommunmarknaden finns på webbplatsen Kommunerna.net på <http://se.kuntamarkkinat.fi/Default.aspx?tabid=386>.*

Unna dig en distansarbetsdag! – första nationella distansarbetsdagen hålls på fredag

Den första nationella distansarbetsdagen i Finland äger rum på fredag (16.9). I Finlands miljöcentrals och Microsofts projekt utmanas alla finländska företag och arbetstagare att ha en distansarbetsdag. På kampanjens webbsidor, <http://www.etatyopaiiva.fi/fi/etusivu> (på finska), kan man uppge den arbetsväg i kilometer som man sparar in under distansarbetsdagen. En räknare visar sedan i vilken grad man kommer att minska på koldioxidutsläppen. På sidorna finns det även anvisningar och verktyg om hur man kan börja distansarbeta regelbundet. *Uppgifterna är från webbadressen <http://www.miljo.fi/default.asp?node=84&lan=SV>.*

Folkfest för skördeprodukter under veckoslutet – 3 skördefester samtidigt

Inkommande veckoslut bjuder på tre skördefester. *Matfesten i Österbotten*, den första någonsin, blir en folkfest i skördetid med måltiden, skörden och hantverket som huvudteman. Under två dagar 16-17.9, skall man kunna njuta av goda maträtter, ta del av ett mångsidigt program och handla med sig lokala skördeprodukter, livsmedel och hantverk. *Matfesten*, <http://matfesten.fi/>, sker samtidigt på tre platser, nämligen på Kaserntorget i Vasa, i Öjskogsparken i Närpes och i Rosenlund/Aspegrens trädgård i Jakobstad. Arrangörerna – Företagshuset Dynamo i samarbete med Juthbacka Kulturcentrum och Österbottens svenska producentförbund – väntar sig ca 15 000 besökare totalt på de tre platserna. För *Skördefesten på Åland*, den fjortonde, växer antalet besökare för varje gång (15 600 gäster 2010). Ålänningarna går man ur huset och *Skördefesten*, <http://www.skordefest.ax>, lockar besökare även från fastlandet och Sverige. Det är miljöerna, människorna och maten som är hemligheten bakom succén. I dagarna tre, 16-18.9, erbjuds mängder av nyskördade grönsaker, färskt lamm- och nötkött, matvaror omsorgsfullt tillagade av närproducerade härligheter och mängder av vackert hantverk. *Skördefesten*, som består dels av Öppna Gårdar som pågår under fredagen och lördagen, och dels av Marknaden på söndagen, arrangeras av Ålands Landsbygdscentrum i samarbete med Ålandstravet. *Ungt entreprenörskap på landsbygden* är årets tema.

Skärgårdens Skördefest i Åboland, den fjärde i ordningen, består av en marknad på lördagen – i Kimito, Nagu och Gamla Malmen i Pargas – där du kan köpa olika produkter, bl.a. äppel, hantverk, fårkött och fårfallar, blommor och skärgårdsbröd som är producerade i Åboland, och ”öppna gårdar” på söndagen där kan du bekanta dig med vad gården eller företaget producerar, samt träffa producenterna och deras djur. Evenemanget, med temat *Skärgårdskultur och mat*, arrangeras 17-18.9 av är Region Åboland, Åbolands Fiskarförbund, Finska Hushållningssällskapet, Åbolands Svenska Lantbruksproducentförbund och Åbolands hantverk rf. *Skärgårdens Skördefest*, <http://www.skordefest.fi/>, är ett evenemang som har sitt ursprung i det framgångsrika konceptet för *Skördefesten på Åland*.

Fototävlingen Brändää Provinssi med nytt bildmaterial om landsbygden vanns av Annika Mannström

Illustratören Annika Mannström från Grankulla har vunnit fototävlingen Brändää Provinssi, där avsikten var att ta fram nytt bildmaterial om landsbygden. Mannström vann första priset på 5 000 euro med sin serie på tre bilder med titeln ”Gympabollarna” (nr 32-34 i bildbanken

<http://brandaaprovinssi.fi/galleria/>). Andra priset gick till Milla von Konow för bilderna "Vinnet växer i Finland" och "Chilimannen" (nr 12 och 13), medan Johannes Wilenius fick tredje priset för sin bild "Simpausen" (nr 25). Mikko Lagerstedt vann publikomröstningen med sitt foto "Moody Water" (nr 43). Fototävlingen arrangerades av programmet *Landmärken* vid Jubileumsfonden för Finlands självständighet. *Uppgifterna är från Vasabladet* (9.9) och webbadressen <http://brandaaprovinssi.fi/tulokset/>.

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska Temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaorganisationerna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net . Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi . Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.
--